

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicijska. Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 167.

V Ljubljani, v ponedeljek 25. julija 1892.

Letnik XX.

Vabilo

peti redni občni zbor

„Katol. tiskovnega društva

v Ljubljani“

v četrtek dne 28. julija ob 10. uri popoldne

v veliki dvorani

knezoškofovske palače.

Dnevni red:

1. Ogovor predsednika.
2. Tajnikovo poročilo o delovanju v minulem društvenem letu.
3. Predlogi in narobe.

V Ljubljani, dne 14. julija 1892.

Odbor.

Po državnem zboru.

I.

Minoli četrtek je državni zbor končal XI. svoje zasedanje, ki se je pričelo dne 8. oktobra 1891. Vseh sej je bilo 112, med tem štiri večerne. Tekom zasedanja je vlada predložila 64 predlog, katerih je državni zbor, vstevši več vladnih predlog iz prejš-

njega zasedanja, rešil 57. Inicijativnih predlogov so poslanci predložili 73 in rešili 18, interpelacij so stavili 358, vlada pa je odgovorila na 185 interpelacij, in sicer ministerski predsednik kot vodja notranjega ministerstva na 72 interpelacij, poljedelski minister na 16, minister za deželno biambo na 7, naučni minister na 4, trgovski minister na 36, pravosodni minister na 26, finančni minister na 24.

Poleg tega je bilo stavljenih veliko število nujnih predlogov, večinoma zaradi državne pomoči onim okrajem in deželam, kjer so nezgode in uime naredile prebivalstvu mnogo škode. Rešenih je bila tudi dolga vrsta peticij. Važnejše točke, katere je rešil državni zbor, so naslednje:

Državni proračun in finančni zakon za l. 1892; dodatni krediti in proračun za državni melioracijski zaklad pro 1892; podržavljenje gališke Karol Ludovikove železnice; začasno vredenje trgovskih razmer s Turčijo in Bolgarijo, s Španijo in Portugalom; dopolnitev, oziroma prememba zakona z dne 28. decembra o zavarovanju delavcev proti nezgodam; trgovska in carinska pogodba z Nemčijo in dogovor o živinski kugi; trgovska pogodba z Italijo, Belgijo in Švico; prometne naprave na Dunaju; nove določbe o pravnih naukih in državnih izpitih; zboljšanje plač kanonikov latinskega, grškega in armenskega obreda; borzni davek; podpora za avstrijski Lloyd; vredba stavbenih obrtov; vredenje valute.

To so glavne točke, katere je rešil državni zbor. Priznati moramo, da se je mnogo storilo v minulem zasedanju; če pa bodo vsi sklepi, ki postanejo zakoni, tudi na korist državi in prebivalstvu, o tem bode pričala prihodnost, v kateri se bodo izvajali ti zakoni. Bilo je večinoma gospodarsko delo, katero je izvršil državni zbor, oziraje se na prestolni

govor. Kakor se razvidi iz vladnih listov, je vlada zadovoljna z vspehom, kajti navzlic zmedenim razmeram v državnem zboru je grof Taaffe s svojimi ministerskimi tovariši imel precej sreče. Vse važnejše predloge je vlada spravila le z nezuatnimi premembami pod streho. Dasi moremo že danes priznati, da je v vseh zakonih mnogo dobrega zrna, vendar bode še le praktična skušnja pokazala, v koliki meri so prečno slikali pesimisti. V naslednjih vrsticah hočemo izraziti svoje mnenje „sine ira et studio“ o posameznih sklepih, ne da bi si prisvajali nezmotljivost.

Najbolj bode vplivalo na gospodarsko življenje naše države sklenjeno vredenje valute. Mnenja o tem velevažnem narodnogospodarskem vprašanju so jako različna. Može enakih političnih načel glasovali so o valutnih predlogih različno. Na eni strani se naglašja, da bode vredenje valute v daljši prihodnosti, v zadnjih svojih posledicah na veliko škodo državi, da je nova država s tem nastopila pot, ki je končno dovede pod krato oblast brezsrčnega mednarodnega kapitala. Na drugi strani naglašja n. pr. „Neue Freie Presse“, da je avstrijski konstitucionalizem še le z vredbo valute popel se do višočine onih upov, ki so ga spremljali pred tridesetimi leti, ko je stopil v življenje.

„Dopolnjeno je!“ kliče imenovani list. „Državni zbor je rešil valutne predloge in s tem tudi nalogo, ki mu je bila določena za to zasedanje. . . Zlata veljava je eno prvih gospodarskih del, katere je državni zbor dovršil v zadnjih desetletjih.“

Kakor smo že rekli, prihodnost bode pokazala, ali bode zlata veljava državi na korist. Mi le želimo, da bi se motili njeni nasprotniki in da bi davkoplačevalci ne prišli pod oblast zlata internacionala.

LISTEK

Zakaj je v nebesih samo jeden odvetnik?

(Bretonjska narodna pravljica.)

V nebesa ne pride noben odvetnik. Kako pa to? — To je sicer čudno, resnica pa je vendar. Moramo prav za prav tako-le reči: v nebesa ne pride noben odvetnik več, kajti jeden je že v istini v nebesa prišel in tudi v nebesih ostal.

In kako pa je to v zvezi? Čisto priprosto; povem vam ono dogodbo, kakor se večkrat sliši iz ust priprestege ljudstva bretonjskega.

Jednega lepega jutra — v nebesih so vsa jutra lepa — sedi sveti Peter kakor navadno pri nebeških vratih in je že pustil marsikatero pobožno dušo noter, ko nekdo v novi potrka, pa precej in glasno. Sveti Peter odpre okence pri vratih, pogleda ven in vidi starega moža, ki je bil precej lepo oblečen; pa vendar mu ni zaupal.

„Kdo pa si?“ vpraša, „ne poznam te.“

„Sem odvetnik Ivo iz Saint-Perieu,“ glasi se odgovor, „in prosim, da bi me noter pustili.“

„Odvetniki nimajo pristopa v nebesa,“ odreže se sveti Peter osorno in hoče okence zopet zapreti.

„Vem, vem,“ reče Ivo, „upam pa, da z menoj bodele storili izjemo.“ In pri teh besedah potegne iz žepa neki papir, katerega pokaže sv. Petru.

„Ali znaš brati?“ vpraša.

„Neumno vprašanje,“ reče sveti Peter, „kako ne bi znal brati!“

„Ná torej, vzemi in beri!“

In kaj je bilo na tem papirju zapisanega?

S kratka povem to tako-le:

Pred svojo smrtjo romal je naš odvetnik, kateri seveda v celem svojem življenju nikoli nič hudega ni storil, koji nikoli nič nepravilnega ni zagovarjal in tudi revežem, vdovam in sirotam brezplačno pomagal, v Rim, kjer je opravil sv. spoved pri sv. očetu in tudi dobil odvezo. Vkljub temu pa se je vendar bal, da kot odvetnik ne pride v nebesa. Prosil je zategadelj svetega očeta, da mu dá kakšno listino s svojim lastnoročnim podpisom in pečatom, in tudi to je dobil.

In ta listina je bil oni papir, katerega je Ivo sv. Petru izročil.

„Zoper to seveda ne morem nič kaj reči,“ rekel je sveti Peter in odprl je vrata; „vstopi, pa vedi se lepo, tiho in mirno, zakaj pri nas nimamo nobenih pravih in sodnijskih obravnav. Pojdi, pokažem ti nebeško dvorano.“

In ko sta oba korakala skozi prekrasno in prelepo dvorano, povpraša Ivo v razgovoru le tako mimogredé in prav nedolžno svojega spremljevalca: „Opravljaš ta posel že dolgo, Peter?“

Sveti Peter se je nasmehnil: „Prinesel si sem k nam od zdolaj res prečudna vprašanja, vprašal me najpoprej, ali znam brati, in zdaj zopet, ali že dolgo opravljam ta posel. Saj vendar vsak otrok vé,

da me je Bog takoj po moji mučeniški smrti postavil za nebeškega ključarja.“

„Tisto pa je res,“ odgovori Ivo, „ali veš gotovo, da bodeš ta posel opravljal vekomaj?“

„To je zopet novo neumao vprašanje!“ reče sveti Peter. „Zakaj pa bi to ne bilo gotovo? Bog vendar ne more preklicati svojih besedij.“

„Imaš kaj pismenega v rokah o svojem imenovanju?“ vpraša Ivo dalje.

„Kako pa to, nekaj pismenega?“

„No, jaz mislim pač kakšno listino s podpisom in pečatom, kakor je moj podpis od sv. očeta, brez katerega bi, kakor veš, ne bil prišel v nebesa. Ako bi bil jaz na tvojem mestu, skrbel bi, da kaj takega nemudoma v roke dobim.“

Peter je hotel baš nekaj odgovoriti, ko so visoko nad njima naenkrat začeli angeljci pevati krasno, vzvišeno himno.

Ivo je pobožno poslušal in ko se je zopet ozrl, videl je, da sv. Petra ni več, zginil je.

Ta je namreč premišljeval o odvetnikovem svetu in postal je jako nemiren. Konečno se je ohrabril.

Ko je udarila ura avdijencijske, bližal se je k zlatemu stolu Gospodovemu, padel je pred njim na kolena in molil Gospoda. Potem je prosil z največjo ponižnostjo, ali bi mogel z Njim, Gospodom Bogom, govoriti nekoliko minut čisto sam.

Serafini in Kerubini, koji so stali okrog stola, čudili so se Petrovi predrznosti, a Gospod se je la-

Politični pregled.

V Ljubljani, 25. julija.

Notranje dežele.

Mladočehi. Pri banketu Mladočehov se je izrazil Eim, da je v ministerstvu razpor. Prazak gotovo odstopi, stališče grofoma Schönbornu in Falkenhaynu je pa omarjeno. Kriza nastopi po končanem zasedanju deželne zbornice češkega, ko bodo odklonjene predloge o razdelitvi okrajev. Potem pojdejo konservativci v opozicijo. Vnel se bode boj za večino, kajti večina iz Nemcev in Poljakov bode imela v sebi smrtni kal. Mladočehi bodo potem vodje parlamentarne opozicije. V zvezi s konservativci pa Mladočehi vendar ne smejo ničesa žrtovati. Tukaj ne bomo preiskavali, v koliko se utegnejo razmere zasukati po Eimovih željah. Toliko pa moramo reči, da bi Mladočehi postali vodje skupne opozicije, do tega ne pride, dokler se mladočeška stranka sama radikalno ne preosnuje. Češki veleposelniki se nikdar ne bodo dali voditi od Vašaty-ja in Gregra. Rajši se umaknejo s političnega pozorišča, potem bi pa nastopila v Avstriji nemškoliberalna doba.

Češki Nemci. „Leip. Ztg.“ si je nedavno prizadevala dokazati čisto nemški značaj Češke Lipe. Med drugim je trdila, da je v tamošnjem delavskem izobraževalnem društvu devet desetih Nemcev. Teden pozneje je omenjeno društvo imelo izlet, na katerem se je pa le češko govorilo, kakor priznava omejen list. Da bi opral ta madež, zahteva list, da se društvo razpusti, ker je pravila s tem prestopilo, da ima češka pravila, pa nemško ime. Če pa vlada društva ne razpusti, pa list preti, da bode seznam članov dobro izkoristil. Denuncirati hoče torej delavce, ki so pri nemških gospodarjih, da jih odpusté. S tako pisavo pač Nemci ne pospešujejo sprave v deželi. Čehom ni zameriti, če pri takih razmerah Nemcem ničesa ne zaupajo.

Kronawetter. Na Dunaju se sedaj zopet mnogo govori o Kronawettru. Nastopil je kot kandidat za izpraznjeni državnozborski mandat v notranjem mestu. Poseben odbor deluje zanj. Nemški liberalci pa delajo kisle obraze zaradi te kandidature. Nekaterim zdi se ta mož premalo nemšk, drugim je preveč demokratičen. Pomenljivo je, da se židovska glasila ne upajo naravnost začeti pisati proti njemu, temveč liberalci le bolj na skrivnem rujejo proti njemu in naglašajo, da so tudi drugi kandidati zaslužni možje. Videč pa, da je mnogo volilcev za Kronawettra, skušajo ga nekateri liberalci pregovoriti, naj bi se zavezal, da vstopi v klub zjedinjene levice in tako zataji vse svoje dosežanje prepričanje. Za nas ta volitev nema drugega pomena, kakor da bode pokazala, da tudi v dunajskem notranjem mestu se že nekoliko majejo tla židovskemu liberalizmu in da si nekateri volilci želé za zastopnika moža, ki bi v vsem ne hodil za Plenérjem.

Vnanje države.

Bolgarija. „Svoboda“ nadalje objavlja ruske diplomatske akte, katere so staknili pri neki hišni preiskavi v Bolgariji. V enem telegramu je rusko ministerstvo vnanjih stvari naznanilo svojim zastopnikom, da zmatra Koburžana za vsiljenca, za katerega ne morejo veljati zakoni. Zatorej se nikdo ne bode kaznoval zaradi dejanj, storjenih proti njemu v ta namen, da bi ga odstranili. Iz drugega doku-

skavo naklonil k svojemu služabniku in rekel: „To, kar mi hočeš povedati, vsak lahko zvé, le govori.“

Zdaj je sveti Peter ponižno povedal svojo prošnjo: da je opravljal svoj posel dozda z mirom zvesto in upa, da ga bode opravljal z dovoljenjem Gospoda tudi v prihodnje, a da bi vendar le rad imel zavolj miru in zadovoljnosti kaj pismenega s podpisom in pečatom.

Kakor vidimo, dobro si je zapomnil odvetnikov svet.

V tem hipu pokazala se je na zmirom prijaznem in jasnem obrazu Gospodovem nevolja: „Peter, Peter, kaj moram slišati? Ali nimaš do mene nobenega zaupanja več? Kdo pa ti je to ničvredno misel svetoval? Zakaj v tvoji pošteni duši ne bi se mogla poroditi.“

Pri teh besedah sv. Peter skesano pade na kolena in pripoveduje, kar mi že vémo.

Gospod pogleda z milostivim očesom sv. Petra in reče: „Veseli me, Peter, da ta huda misel ni bila tvoja misel, in zato ti odpustim. Iva, ker je že tu, moramo sicer pustiti, zakaj spoštovati moramo listino s pečatom sv. očeta v Rimu. Ali zapomni si dobro, Peter, noben odvetnik več v nebesa ne pride. Imamo itak že jednega dovolj.“

„Amen!“ pél je zbor angeljev, in „Amen!“ donelo je melodično v celih nebesih dvorani.

Takšna je, ljubi čitatelj, pravljica o sv. Ivi, jedinem odvetniku, kateri je v nebesih in katerega zato njegovi bretonjski in francoski tovariši še danes časté kot svojega zavetnika. Svečan.

menta je pa razvidno, da sta se ruski poslanik v Bukarestu, Hurovo, in pa Panica bila dogovorila, da se oborože Makedonci proti Bolgariji in se sestavi začasna vlada iz Radoslavova, Cankova, Molova, Burmova, polkovnika Nikolajeva in višje poveljništvo izroči Panici. Začasna vlada pokliče ruskega komisarja v deželo, kateri razpiše volitve za veliko sobranje, katero bode volilo kneza. Ruski komisar pa ne bode general Kaulbars, voljen pa sme biti tudi knez Aleksander Battenberški. Emigrantje se smejo povrniti v domovino, pri volitvi kneza se vojno ministerstvo in brigadna poveljništva izročé ruskim častnikom. Bivši regentje, major Petrov, stotniki Andrejev, Angelov, Sapunov, Tepavski, poročnik Markov in prefekt Mantov se pa kaznujejo, ker so dali vsled vstaje ustreliti v Ruščuku več častnikov in meščanov. Iz teh aktov se vidi, da je Rusija jako zvito postopala. Vedoč, kako je Battenberžan priljubljen v deželi, je obetala, da more tudi ta biti voljen. Kaulbars pa ne bode komisar, ker je preveč prezirno ravnal z Bolgari. Seveda Rusom ni verjeti. Ko bi se bil prevrat napravil, bili bi gledali, da Battenberžan ne bi bil voljen. Ko bi bili ruski častniki dobili vojno ministerstvo in vojna poveljništva v roke, bil bi konec bolgarski samostojnosti. Knez bi za nekaj časa le še figuriral.

Srbija. Listi objavljajo neko pismo iz Pariza, v katerem se slika, kako razuzdano živi Milan v Parizu. V tem pismu se hudo kritikuje postopanje regentstva, ki ne pusti, da bi se kralj Aleksander sešel s svojo materjo, ki je pošena ženska, dopušča pa, da se kralj snide z očetom, kar gotovo ne more ugodno nanj vplivati. Kralj Aleksander postane drugi Milan, če se bode pustilo, da se bode shajal z očetom. Sodi se, da to pismo prihaja od kraljice Natalije ali pa ga je pisal kateri njenih prijateljev. Pismo je naperjeno v prvi vrsti proti Ristiću, ki se kaže kot velik nasprotnik kraljice Natalije. Sedaj regentske posle vodi itak le Ristić, Belimarković se za vse malo briga. S takimi pismi se morda hoče vplivati na skupščino, da bi v regentstvo volila kacega Ristićevega nasprotnika.

Turčija. Pred kratkim je umrl guverner libanonski, Vassa-paša. Imenovanje novega guvernerja je mejnarodnega pomena, ker po obstoječih pogodbah imajo pri tem važno besedo govoriti evropske velevalsti, zlasti Francija. Po teh pogodbah, ki so se sklenile potem, ko so 1860. leta Druzi pobili in razmesarili več kristijanov, mora libanonski guverner biti katolik, bodisi že iz kateregakoli obreda. Glavno prebivalstvo na Libanonu so katoliški Maroniti. Vlada je za guvernerstvo že sultanu priporočila tri Armence, Nasri-beja, svetovalec pri dunajskem veleposlaništvu na Dunaju, Nauina efendija, generalnega tajnika za francosko dopisovanje v ministerstvu vnanjih stvari, in Bedrosa Kudžumdzija efendija, generalnega ravnatelja rudnikov in gozdov. Ko se sultan odloči za tega ali onega kandidata, naznani se odločitev zaupno velevalstam. Ko izbranec odobré velevalsti, objavi se formalno imenovanje.

Belgija. Po volitvah je kazalo, da se bode v Belgiji morala uvesti občna volilna pravica. Sedaj so se pa že razmere precej premenile. Vodja zmernih liberalcev Frère-Orban je v zbornici dal razumeti, da se more mej konservativci in zmernimi liberalci doseči sporazumljenje. Vodja radikalcev je na to opomnil, da se bode gibanje za revizijo ustave v tem slučaju nadaljevalo. Frère-Orban mu je pa odgovoril, da bode močna vlada že zadrževala to gibanje in da bode njegova stranka podpirala vlado proti radikalcem.

Norvegija. Kralj je naročil konservativcu Stangu, da naj sestavi novo vlado. Novo ministerstvo se bode pa moglo le držati, če bi je podpirala srednja stranka. Levica konservativni vladi napoveduje hud boj in ob enem napada kralja in kraljico, da ne poznata mišljenja norveškega naroda, ker sta le Šveda. Radikalci preté, da se Norvegija popolnoma toči od Švedije in proglasi za republiko. Konservativni listi pa opozarjajo, da bi bilo stvari tako daleč tirati nevarno. Norveška republika bi nasprotovala mejnarodnim pogodbam. Evropske vlasti bi je ne priznale in bati se je, da bi se vmešale v norveške notranje zadeve. Samostojnost Norvegije bi v tem slučaju utegnila priti v resno nevarnost. Večina naroda je pa menda na strani radikalne stranke in zatorej je položaj v Norvegiji jako ozbiljen.

Maroko. Angleški poslanik se sedaj v Tangeru pogaja z ministri o trgovski pogodbi. Francoski se pa tudi pripravlja, da začne pogajanja o trgovski pogodbi. Vidi se torej, da evropske velevalsti skušajo neredé v Maroku le v to porabiti, da sklenejo kake ugodne pogodbe in si tako zagotové gmojne koristi. Varnost kristijanov jim ni v prvi vrsti mari. Vse postopanje precej spominja na postopanje evropskih velevalstij proti Turčiji pred zadnjo rusko-turško vojso. Turki so kristijane morili, evropske velevalsti so pa si ubijale v prvi vrsti glave, kako bi zavarovale svoje gmojne koristi. Kadar gré za kristijane, je jako težko pripraviti evropske države, da bi kaj storile. Ko bi se židom godila krivica, potem je vse po koncu.

Izvirni dopisi.

Iz Postojne, 24. julija. (Požar.) Plat zvona moram danes zvoniti, zvon sile glasi se danes iz Velikega Otoka! Molovanja vredna vas! Še nam je

v spominu radostni dan, ko so pred devetimi leti presvetli cesar Postojno osrečili z očetovskim svojim obiskom; prekrasen dan je bil, vesel dan, a ravno oni dan pogorel je bil skoro celi Veliki Otok in — danes je zopet ondi gorelo. Ravno je v Postojni odzvonilo k popoldnanji božji službi, kar se čuje glas: V Velikem Otoku gori! Vse je hitelo iz cerkve in v tem hipu že se je videl strašanskih žubelj in gost črn dim valiti se je iz srede vasi!

Ubogo ljudstvo si še ni opomoglo po zadnjem požaru, nekatera gospodarska poslopja še niso dovršena, rana še ni zaceljena in že je v drugo zadela huda nesreča ubogo vas! Zgorelo je enajstim gospodarjem vse njih pohištvo z vsem letošnjim senom in gospodarskimi poslopji.

In tako zvonim danes plat zvona! Zvon sile naj se razlega iz Velikega Otoka na daleč okoli po mili naši domovini; naj čujejo tužni glas dobra usmiljena srca. Obiskovalci svetovnoznane naše „Jame“ so videli pred vhodom v podzemeljsko našo čudo prijazno vas Veliki Otok; naj bi se je tudi v tej nezgodi spominjali in ubogim nesrečnejem v veliki sili na pomoč prihiteli, — pa tudi drugi od blizu in od daleč naj se usmilijo milovanja vrednih. Hvaležnega srca bom prejel vsak tudi najmanjši dar in bridke solze obdarovanih bodo dobrotnikom prosile večnega plačila.*)

Jan. Hofstetter, župnik.

Od Pesnice, 23. julija. Različna so pošena sredstva, s katerimi se more netiti ljubezen do narodnosti in narodnega jezika. Činitelji izvrstni gledé tega so brezdvomno živa beseda v govoru in pesmi. Zopetni dokaz temu je „beseda“, ki je bila prirejena od bralnega društva pri sv. Andražu v Slov. goricah dne 17. t. m. v prostorih g. Tomaža Toča. Mnogobrojno število ljudstva, tudi iz vseh sednjih župnij, vzviševalo si je svojo navdušenost za dobro narodno stvar. Po slavnostnem govoru, katerega jedro je bilo: Ljudstvo bodi ponosno, ker si katoliško in ker si slovensko, so peli pevski zbori gg. učiteljev in dijakov mariborske gimnazije tako vrlo, da se je namerjeni smoter zelo lahko dosegel. Jedino bi bilo opomniti, da venec narodnih pesmij, kojih nekatere točke se preveč približujejo erotiki, če prav so v svoji uglasbi in predstavi krasne, vendar niso popolnoma v soglasju z narodno našo etiko. Javimo pa svobodno, da nam 17. dan julija ne bode prešel iz spomina in da nimamo dovolj besedij, da bi se mogli primerno zahvaliti vsem sotrudnikom. Bog i narod!

Iz Stopić, 21. julija. (Birmovanje. — Letina.) Če tudi se vrši vsprejem večinoma povsod slično, vendar mislim, da bi bilo dobro vsaj nekoliko v kratkih potezah omeniti o tem, da svet vidi, koliko ljubezni in spoštovanja je med ljudstvom do prevzvišenega knezoškofa.

Ker Vam od tu še nikdo ni poročal, naj Vam jaz v kratkem povem, da tudi naše ljudstvo ni zastalo in storilo, seveda le po svojih skromnih močeh, da kolikor možno dostojno sprejme višjega pastirja.

V 1. dan t. m. je bila namreč pri nas kanična vizitacija in birmovanje, poleg tega pa še posvečevanje velikega altarja. Prevzvišeni so se pripeljali zjutraj nekoliko pred osmo uro v Stopić, kjer smo jih sicer navadno, vendar polni radosti in udanosti sprejeli.

Domači gospod župnik jih najprvo ogovori in pozdravi ter jim ob enem predstavi g. župana, gg. odbornike in g. učitelja. V imenu šolarjev jih ogovori neka učenka, katere jim poda šopek svežih cvetic. Ni mi treba omenjati, da streljanja topičev, ubranega zvonjenja, zastav, mlajev, napisov in enacega ni manjkalo, če tudi je prejšnji dan dež lil z vso silo ter nam naše delo zadrževal.

Po osmi uri šli so vsi v slovesnem sprevodu v cerkev, kjer so po odpetem „Ecce sacerdos“ začeli veliki altar posvečevati, kar je trajalo nad dve uri. Zatem je bila sv. maša, propoved in naposled birmovanje, molitve ter vizitacija. Skupno je je trajalo do druge ure popoldne. — Gotovo utrudljivo v tem vročem letnem času!

Zakrament sv. birme je prejelo 340 otrok.

Mislim, da ne bo odveč, ako še povem, da so se naš prevzvišeni vladika že na prvi pogled vsakemu prikupil, še bolj pa, ko smo jih slišali propovedovati v gladki, domači besedi in tako prepričevalne. Mi le zaključimo: Bog nam ohrani še dolgo našega prevzvišenega knezoškofa.

*) Op. ured.: Mile darove za pogorele sprejema tudi naše uredništvo.

Naj še dostavim, da se letos z letino do sedaj ne moremo pohvaliti. Veseli smo in hvaležni Bogu, da nas je doslej obvaroval pred točo, — da bi nam tudi zanaprej prizanesel, — vendar imamo nadlogo in to so črvi (ogrei), kateri vse korenine izpodjedajo. Zato so žanjice na nekaterih njivah pšenice bolj pukale, kakor pa žele; da pa zrnje ni tako, kakoršno bi moglo biti, je lahko umevno. Vsem pridelkom se zelo pozna, kako izpodjedava ta nebodigatreba. Zelja še ena četrtnina ne bo ostala. — Gotovo bi pa ne bilo teh požrešnežev toliko, ko bi se bolj uničevali in ko bi postave ne bile večinoma le na papirju.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 25. julija.

(Blagoslovljenje nove „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.) Včeraj je bila brez vnanje slovesnosti blagoslovljena na novo vrejena tiskarna „Katoliško-tiskovnega društva v Ljubljani“. Tem povodom zbralo se je okoli polu 12. ure dopoldne v tiskarničnih prostorih (Vodnikova ulica št. 2) več gospodov duhovskega in svetnega stanu, odborniki „Katoliško-tiskovnega društva in vse tiskarnično osebje, da prisustvujejo v trenutku, ko se novorejena „Katoliška Tiskarna“ v novih prostorih izroči vzvišenemu namenu: služiti resnici in pravici potom tiska, širiti vsikdar med Slovence pravo omiko na edino pravi katoliški podlagi. Predno je mil. gosp. prelat dr. A. Čebašek pričel sveto opravilo blagoslovljenja, nagovoril je navzoče nekako tako-le: „Z božjo pomočjo je dodelana krasna tiskarna. Sleherni vé, da je to delo velikega pomena za razvoj našega millega naroda. Nova tiskarna naj pomaga, da naše katoliško ljudstvo biser sv. vere skrbno ohrani in da napreduje v luči prave omike, sezidane vseskozi na verski podlagi. Tukaj se mu bode dajala tečna, zdrava dušna hrana brez kake strupene primesi, v duhu domačem, iz domačega zavoda. Ta naprava pomeni velikanski napredek v slovstvenem oziru, in današnji dan zasluži, da se zabeleži z zlatimi črkami v zgodovini slovenskega slovstva. Svest sem si, da bodo še pozni rodovi iskreno hvalo vedeli tej napravi, ko bodo živili plemeniti sad in obilni blagoslov tega zavoda, ki bo, stoječ na nepremakljivi podlagi krščanski, neprestano deloval za pravo omiko naroda slovenskega, za ono omiko, ki ne razstetljuje le uma, ampak blaži tudi srce. — In komu se imamo zahvaliti za to plemenito delo? Prva hvala in vsa čast gre gotovo večnemu Bogu, zakaj „sko Gospod ne zida hiše, se zamu trudi oči, ki jo zidajo.“ Pod njegovim očetovskim varstvom dovršilo se je delo brez vsake večje nezgode. Jako pomembno in primerno je, da prvi tisek, ki se je izvršil v novorejeni tiskarni na novem lepem stroju, nosi napis: „Naša pomoč je v imenu Gospodovem, ki je vstvaril nebo in zemljo.“ — Za Bogom gre hvala našemu prevzvišenemu gosp. knězoškofu, ki s s svetom in tudi z gmotno podporo tako požrtvovalno pomagali, da se je delo pričelo, nadaljevalo in dokončalo. Posebno hvalo zasluži prečast. gosp. predsednik „Katoliško-tiskovnega društva“, ki se je z neumorno vstrajnostjo in posebno spretnostjo poprijel te ideje ter jo rešil v splošno zadovoljnost prizadetih krogov. Postavil si je s tem delom neminljiv spomenik v Slovenceh. — Iskrena hvala dalje odboru „Katoliško-tiskovnega društva“ in vsem drugim velikodušnim dobrotnikom, ki so globoko posegli v žep za toliko koristno in potrebno podjetje. Hvala tudi vsem mojstrom: zidarskemu, tesarskemu, ključarskemu, mizarškemu itd. in njihovim pridnim delavcem, ki so izvršili lepo stavbo. Hvala pa tudi osebju tiskarne od njenega voditelja do zadnjega pomočnika, ki so doslej tako marljivo in pošteno delali, da je že sedaj „Katoliška Tiskarna“ gledé ličnosti svojih izdelkov bila na jako dobrem glasu. S to zahvalo združim pa prošnjo, naj tudi v novorejeni tiskarni z isto marljivostjo in vestnostjo delajo ter z isto neumornostjo — pa z boljšimi sredstvi, kateri jim bodo tu na razpolago — vrlo napredujejo. Konečno vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala in slava! — Po teh navdušenih besedah mil. prelat blagoslovi vse prostore novega poslopja. Ko so bili prostori blagoslovljeni, jeli so se ob enem gibati vsi stroji, katere goni plinov motor. V tem trenutku se stroji poskropé z blagoslovljeno vodo, da bi na novem kulturnem ognj.šću goré vedno ogenj čiste ljubezni do Boga in domovine, razsvetljuje in ogrevalo slovensko ljudstvo z žarom prave vede in prostete. Nazadnje so si navzočni

natančno ogledali vso tiskarnično opravo ter se kaj laskavo izrekli o lepi in vsestransko primerni upravi. — Skupna večerja zastopnikov odbora in tiskarničnega osebja zaključila je ta v zgodovini „Katoliškega tiskovnega društva“ toliko pomenljivi dan. — Trije ljubljanski gospodje, znani podporniki krščanskega tiska, darovali so ob tej priliki vnovič vsak 100 gld. „za žegnanje“. Bog jih živi in vse druge prijatelje tiskovnega društva; novi tiskarni pa bodi blagoslov iz nebes!

(Osebnosti.) Nedavno smo po družih listih posneli vest, da se je grof Fran Coronini odpovedal mandatu za deželni zbor goriški in deželnemu glavarstvu. Kakor pa se nam poroča iz zanesljivega vira, grof Coronini doslej tega še ni storil in skoraj gotovo tudi ne bode storil. — Upokojeni podmaršal vitez Watteck, bivši poveljnik 28. divizije pešcev, se je iz Ljubljane preselil v Gradec. — Računski svetnik in načelnik finančnega računskega oddelka v Ljubljani, g. Jak. Zabu k o v e c, je povodom svojega umirovljenja dobil naslov in značaj višjega računskega svetnika.

(Nesreča pri gradnji dolenske železnice.) V soboto 23. t. m. popoldne ob 1/5. uri peljali so se mati, sestra, teta in svak novomašnik gosp. K. iz Ljubljane po dolenski cesti proti domu. Onkraj Ocvirkove hiše, kjer kopljejo hrib, da delajo nasip za dolensko železnico, spusté delavei v istem hipu, ko se pripeljejo gori imenovani tje, s prstjo in šuto napolnjen voz po šinah čez cesto navzdol. Voznik je mislil, da s svojimi hitrimi konji pravočasno odide, ali železniški voz trešči ob strani v koleselj, ga zvrne in zdrobi vsa štiri kolesa. Na vozu sedeči padejo na stran in bi bili lahko vsi potrti in zmečkani, ako bi ne bili k sreči še pridržali višje stoječih dveh železniških vozov, ki sta bila pripravljena, da ju spusté za prvim. Tako pa je bila pri vsej nesreči vsaj še tolika sreča, da se je novomašnikov materi, na katero so vsi drugi popadali, zlomila le sklepna kost pod desno ramo in je dobila prasko na čelu, ne da bi bila znotraj kaj poškodovana. Drugim se ni zgodilo ničesar razven nekaterih prask, ki jih je dobila novomašnikova sestra na licu in nogi. Tudi konji so ostali nepoškodovani, samo oprava se je pri enem tako raztrgala, da so morali dobiti z vozom vred tudi komat, da so se mogli peljati domov. Navzoči inženjer je takoj poslal po dr. Keëbacherja, ki je poškodovano mater preiskal in jo peljal seboj v bolnišnico, kjer dr. Schleimer vravnal in obvezal zlomljeno kost; včeraj jo je pa tukajšnji izvošček peljal domov. Kakor ta slučaj kaže, delavei premalo pazijo na mimogredeče vozove. Pravijo sicer, da z živžganjem dajejo znamenje, predno naložene vožove spuščajo čez cesto na močvirje; ali to ne zadošča, tuji vozniki ne morejo vedeti, kaj pomenja to živžganje; morali bi namreč čez cesto potegniti drogove, kakor pri železnicah, ali pa bi moral vsaj na cesti stati čuvaj, da bi pravočasno ustavljal voznike in jih obvaroval nesreč, kakoršna se je v soboto pripetila omenjeni rodbini.

(Nesreče.) Z Vinice se nam piše: Dne 8. julija je na paši pičil gad jako pridno štirinajstletno deklico Ano Frankovic iz Nove Lipe v desno roko. Ker ni bilo brzo nobene pomoči blizu, je strup jako hitro deloval in v dvajsetih urah je bila deklici že vsa desna stran života otekla in začrnela. Sirotka je morala končati mlado življenje v strašnih bolečinah štiri dni potem. Ravno v tem času pa je bilo tudi neko drugo dekletce pri Vinici tako nesrečno, da je je popadla kača za levo nožico v palec. A ker je bila pomoč hitro na mestu, ni se ji zgodilo nič hudega. — Na Belém Vrh v dragatuški župniji pa se je ponesrečil te dni mlad hlapec. Krmo so spravljali v shrambo in mladenič se je po dokončanem delu spustil iz podstrešja po krmi dobi drseč in pri kraju se je hotel ujeti za gredo, a to se mu ni posrečilo in revež je padel na tla, baš ne visoko, in je tako nesrečno udaril z zatilnikom nazaj ob voz, da je potem v dveh urah umrl. V Bosancih pri naših sosedih pa so nekemu posestniku pred nekoliko dnevi ponoči odgnali neznan dolgoročni umoviči par konj. Pravijo, da so šli z njimi čez viniški most na kranjsko stran. Ako je to istina, potem ima posestnik pač malo več upanja, da jih dobi nazaj, kakor sta imela dva jednaka nesrečna posestnika na Kranjskem, jeden z Zviré in drugi od Podzemlja, katerih konje so umoviči na Hrvatsko tirali. Seveda so to skoro gotovo ciganje. — Iz ormoškega okraja se nam piše: V torek, dne 19. julija peljala sta dva voznika,

središka posestnika Ivan in France Dečko iz Lahonec, fare sv. Tomaža pri Veliki nedelji, stiskalnico (prešo), katero je kupil ondi središki župan gosp. Kočevar. Med potjo je France Dečko pri vozu še nekaj popravljaj, kar se zvali na njega podval (del preše) ter mu zlomi hrbtišče; nesrečneža so drug dan odnesli na pol mrtvega domov v Središče. Zdravnik baje zelo dvomi, da bi Dečko okrevaj.

(Cerkveni tatje.) Iz Nevelj se nam piše: Danes, 23. t. m. po noči so neznan lopovi vlomili v tukajšnje cerkev. Odprli so velika vrata s krampom, ki so ga vzeli iz mrtvašnice in ga potem tudi saboj odnesli. — V cerkvi so odprli kameniti nabiralnik pri velikem altarju, a skrinjico od stranskega altarja so odnesli iz cerkve, zunaj jo odprli, obrali, kolikor je bilo v njej, in jo zaklenjeno zopet pri cerkvi pustili. V zakristiji so odprli vsaka vratica, četver vratica so pokvarili. Odnesli so bore malo; 1 gld. bi jim jaz ne dal za ves denar, kar so ga dobili. Škode pa so napravili precej. Drugo so vse pri miru pustili, le za denar jim je šlo. Da bi pač na sled prišli tem zlikovcem! Ravno to noč so tudi, kakor čujem, pokradli v cerkvi na Žaljih pri Kamniku.

(Občinski svet ljubljanski) ima jutri 26. dan julija ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo. 1. Oznani predsedstva. 2. Stavbinskega odseka poročilo: a) o popolnjeni ponudbi gledé odkupa občinskega sveta med nunskim vrtom in novo tržaško cesto; b) o Anton Jerančičevem prizivu v stavbinskih stvarih. 3. Policijskega odseka poročilo a) ob vredbi nekaterih občinskih taks označenih v deželnem zakonu z dné 3. decembra 1868. (dež. zak. št. 17.); b) o deželnega zdravstvenega sveta predlogu, da je iz zdravstvenih obzirov prepovedati vlečke pri ženskih oblekah. 4. Solskega odseka poročilo o mestnih otroških vrtih. 5. Poročilo odseka za olupšavo mesta o deželnega odbora kranjskega dopisu gledé razsvetljave in uravnave prostora pred novim deželnim gledališčem. 6. Vodovodnega upraviteljstva poročilo gledé oddaje vode za novo deželno gledališče. 7. Mestnega magistrata poročilo o prošnji za sprejem v občinsko zvezo. 8. Personalia.

(Občni zbor podpornega društva za duhovnike ljubljanske škofije) bodé v četrtek ob 10. uri v škofiji. Dnevni red: 1. Nagovor predsednikov, 2. poročilo tajnikovo in denárničarjevo, 3. volitev novega odbora, 4. nasvete. — Udje so najljubšeje vabljeni.

O d b o r.

(Upravno sodišče) je nedavno v nekem slučaju na pritožbo g. dr. pl. Fuchsa razsodilo, da se študentski za manualne sv. maše ne všteto v kongruo.

(Ogenj) Včeraj popoldne je v Velikem Otoku pri Postojini 11 gospodarjem pogorelo vse pohištvo s senom in gospodarskimi poslopji. Več v današnjem dopisu iz Postojine.

(Vožnji listki) za posebni vlak v Postojino dné 28. t. m. se dobivajo tudi v prodajalnici g. And. Druškoviča na Glavnem trgu v Ljubljani.

(Gosp. prof. Turkuš) nas prosi naznaniti, da se je odpeljal iz Grada na počitnice, in da do 15. septembra t. l. preneha razpošiljanje njegovih pesmij. III. snopič „Radikalnim kritikom ljubljanskim slovenski pevec“ je že tiskan. IV. snopič „Vojska i Mir“, druga izdaja, se ravno tiska. V. in nadaljni snopiči prinašali bodo najnovejša dela. Prodajo vseh snopičev pa prevzame meseca septembra neka knjigarna. Natančnejša poročila ob svojem času.

(Tatvina v Prezidu.) V zadnji številki smo poročali, da je dne 19. t. m. zvit ciganka opeharila neko gospodinjco za 200 gld. Občinsko poglavarstvo v Prezidu nam poroča, da je bilo Franji Žagar iz Prezida ukraden jeden bankovec za 100. dva pa po 50 gld. Na bankoveh je bila črka D. Kdor zasači kacega cigana, ki bi hotel meniti gor nazasčene bankovce, naj ga takoj naznani policiji, oziroma žandarmeriji.

(Prestitigitateur profesor R. Siemens.) ki je v soboto in siboči pri „Zvezdi“ priredil dve predstavi, nas prosi naznaniti, da se je danes odpeljal na Bled, kjer bode priredil predstavo, potem pa v družih večjih krajih na Kranjskem. On je mojster v svoji stroki.

(Domača umetnost.) Kinarški gojenec na dunajski akademiji, Ivan Zajc iz Ljubljane, je dobil za najboljšo rešitev naloge „Sv. Bonifacij poseka hrast“ srebrno Fügerjevo svetinjo.

(Iz Postojine) se nam poroča: Na naši železniški postaji je uradnik R., kateri sicer zna sloven-

ski, a noče s strankami občevati v materinščini, nego meni, da je v 19. veku vendar že čas, da vsak izobraženec zna nemški. Saneta simplicitas! Gospoda R. moramo opozoriti, da je dozdej Postojina vendar še na slovenski zemlji.

(Na Bledu) je sedaj mnogo gostov, mej drugim F.Z.M. baron Kuhn in češki državni poslanec dr. Kaizl.

(Akad. društvu „Triglav“ v Gradcu) blagovolili so poslati podpore po zadnji javni zahvali z dne 14. prosinca 1892 l.: Slavna celjska in ptujska posojilnica po 25 gld.; ormoška posojilnica 15 gld.; g. Anton Gregorič, posestnik in tajnik posojilnice v Ptuj, 14 gld.; po 5 gld. gg.: dr. Peter DeFranceschi, zdravnik, Ivan Gorup, trg. akad., dr. B. Ipavie, zdravnik v Gradcu, dr. Fran Jurtela, dež. glav. nam. v Šmarju, Anton Turkuš, profesor v Gradcu; po 2 gld. gospoda mons. Ivan Tomše, voj. župnik v p. in Fran Kresnik, stud. med. v Gradcu; gosp. Ernest Koželj, mag. pharm. v Gradcu 1 gld. 50 kr.; po 1 gld. gg.: drd. I. Bile, odvetn. cand., Dušan Birač, stud. med., Mil. Vlad. Orlenjak, stud. med. v Gradcu; po 50 kr. gg.: I. Bredšnajder, stud. med., Fran Lochert, stud. med., baron Rukavina, stud. med., Niko Winterhalter, stud. med. v Gradcu. Priporočujoč se še nadaljni naklonjenosti izreka odbor akad. društva „Triglav“ v Gradcu vsem darovalcem najiskrenejšo zahvalo.

(Pri slavnosti slovenskih in hrvatskih abiturientov) se bode vprav pela najnovejša prekrasna kompozicija slavnega našega skladatelja gosp. Ant. Foersterja „Slovo“, katero je poklonil iz posebne naklonjenosti ljubljanskim gimn. abiturientom. Obširna in monumentalna skladba je izšla litografovana pri Kleinu in Kovaču; moški zbor menja parkrat z lepim in zares klasično izraženim čveterospévom, in bode umetniškemu občinstvu gotov zelo ugaiala. Besede kantati je zložil slovenski abiturient g. Matija Prelesnik.

(Pri občinski volitvi na Grosupljem) je izvoljen županom gospod Fran Košak, svetovalci pa Al. Žitnik, Jak. Štrukelj, Jos. Okorn in Lud. Poúr.

Telegrami.

Trst, 24. julija. Iz Aleksandrije se poroča, da se je dné 21. t. m. zrušil stolp mošeje „Mumrier“ ter podsul na stotine oseb.

Znojem, 25. julija. Ponoči se je zrušil takozvani roparski stolp iz 12. stoletja, razrušil je nekaj stavb in podsul 4 osebe; jedno so rešili.

Kissingen, 25. julija. Do 4500 oseb se je pripeljalo iz Koburga, Mannheima in Karlsruhe. Bismarek je odgovoril deputaciji, da ovacija velja združenju nemške države. Njegovi ljudje so mu sicer svetovali, naj molči, toda on tega ne stori in zakliče „hoch“ cesarju in državi.

Peterburg, 24. julija. Kolera ob Volgi ponehuje, nasprotno pa se širi v južnih gubernijah. Tudi v Nižni-Novgorodu so konstatirali kolero.

Umrlí so:

21. julija. Jožef Kališ, nadpaznik, 41 let, Rožne ulice 19, carcinoma ventriculli.

22. julija. Angela Gajeta, pekova hči, 21 mesecev, Križevniški trg 5, rachitis.

Tuji.

22. julija.

Pri **Matiču**: Singer, tovarnar; Abeles; Poestion, knjižničar; Schwarz, trgovec; Raiser, potovalec, z Dunaja. — Gorčar, iz Mozirja. — Kotnik, posestnik, iz Mirke. — pl. Mirkovich, okr. predstojnik, s hčerjo, z Opčine. — Vitez Zirnfeld s soprogo iz Gorice. — Schmidt in Loeser, uradnika, iz Svitate. — dr. Lechthaler iz Linea. — Raunicher s sestro, iz Trsta. — Gruntar iz Logateca. — Kaufman, potovalec, iz Zagreba. — Dolenc, poročnik mornarice, iz Vipave. — Kondelka, potovalec, iz Pilgrama. — Plesche iz Prage. — Rankl, trgovec, z rodbino, iz Siska. — Storch, trgovec, iz Lipsije. — Weltner iz Miskolea.

Pri **Stonu**: Jellinek, zasebnik, z Dunaja. — Reszoh, inženir, iz Peterburga. — Vorkosin s soprogo iz Novega Sada. — Rivi pl. Westen, nadporočnik, iz Celovca. — Schnabl, tovarnar, iz Brna. — Lazar iz Lavrana. — Timevs, zasebnica, iz Trsta. — Kletsch, zasebnik, iz Lipsije.

Pri **Južnem kolodvoru**: Robert in Ernest Rudert iz Lipsije. — Knirsch iz Iglave.

Pri **avstrijskem caru**: Davecio, zasebnik, iz Milana.

Pri **bavarskem dvoru**: Perko, učitelj, iz Črnomlja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrih na 24 ur v mil.
		zrakomerna v mm	toplomerna po Celsiusu			
23	7 u. zjut.	734.6	18.0	jug	del. oblac.	0.00
	2 u. pop.	734.8	21.9	svzh.	"	
	9 u. zveč.	736.6	19.6	szap.	"	
24	7 u. zjut.	737.6	19.0	vzhod	jasno	0.00
	2 u. pop.	736.5	1.90	"	"	
	9 u. zveč.	737.6	19.1	svzh.	"	

Srednja temperatura obeh dni 17.1° in 19.5°, oziroma za 2.0° in 0.4° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 23. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.84	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	5.50	Surovo maslo,	72
Ječmen,	4.06	Jajce, jedno	2
Oves,	2.68	Mleko, liter	10
Ajda,	5.70	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	4.60	Telečje	54
Koruz,	4.80	Svinjsko	64
Krompir,	2.70	Kostrunovo	38
Leca,	12	Pikaneč	40
Grah,	10	Golob	18
Fizol,	8	Senč, 100 kgr.	1.69
Maslo,	86	Slama,	2.14
Mast,	66	Drva trda, 4 kub. mtr.	6.50
Špeh suh,	56	" mehka,	4.50

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da so naša ljubljena mati, gospa

Alojzija Turk roj. Brajer,
vdova meščana,

danes dné 25. julija ob 9. uri dopoldne po kratki in hudi bolezni prevideni s sv. zakramenti za umirajoče, v 70. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspali.

Truplo neozbabe ranjce se bode jutri, 26. julija, ob 7. uri popoldne iz Slonovih ulic hiš. šte. 22 k sv. Kristofu preneslo in se v lastni rakvi k večnemu počitku položilo.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v župni cerkvi čč. oo. frančiškanov in v župni cerkvi na Koroški Bel.

Drago ranjco priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

Ljubljana, dné 25. julija 1892.

Avzug. Anton, Karol, sinovi. — Alojzija, hči.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja ob bolezni in smrti našega nepozabnega sina, oziroma brata, gospoda

Josipa Kališ-a,

nadpaznika o. kr. moške kaznilnice,

za obilo udeležitev pri pogrebu, za darovane krasne vence, izrekanje vsem dragim prijateljem in znancem, posebno pa gospodom uradnikom o. kr. državnega pravdnštva in o. kr. moške kaznilnice, kakor tudi osebu tega zavoda najtoplejšo zahvalo.

340 1

Žalujoci ostali.

Razpis dveh učiteljskih mest.

Na slovenski čveterorazrednici družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu se razpisujeta

dve učiteljski službi

z letno plačo po 500 — pet sto — goldinarjev in odškodnino za stanovanje 60 gld.

Nekolekovane prošnje s potrebnimi spričevali pošiljati je družbinemu vodstvu **do 1. avgusta t. l.**

Za jedno mesto imajo učiteljice prednost.

Službo je nastopiti v začetku bodočega šolskega leta.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani, dné 21. julija 1892.

Tinktura zoper kurja očesa

Najvarnejše in najboljše sredstvo, da se odpravijo kurja očesa, zagnanci in žulji. Na kurje oko ali na zagnanec se skozi 5—6 dni ta tinktura zjutraj s čopičem, ki je v steklenici, dobro namaže, ko to preteče, se vzame mlačna kopel, potem se kurje oko lahko z nohtí izvzame. — Steklenica stane 25 kr., 10 steklenic 2 gld. 264 5

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo.

Primerno darilce!

Kalan:

POVESTI,

slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo.

II. zvezek

izšel je ravno kar ter se dobiva v „Katol. Bukvarni“ in Tiskarni komad po 20 kr. po pošti 23 kr.

Primerno darilce.

Dunajska borza.

Dné 25. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 85 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 „ 40 „
Zlata renta 4%, davka prosta	113 „ 90 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 75 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	993 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	310 „ 40 „
London, 10 funtov strl.	119 „ 55 „
Napoleonador (20 fr.)	9 „ 50 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 67 „
Nemških mark 100	58 „ 55 „

Dné 23. julija.

Ogerska zlata renta 4%	110 gld. 20 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 50 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 „ 50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	152 „ 25 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	182 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 25 „
Zastavna pisma „ „ „ 4 1/2%	100 „ 25 „
Kreditne srečke, 100 gld.	191 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	63 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 „ 25 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 75 „
Salmova srečke, 40 gld.	61 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 „ 50 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2810	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	98 „ 25 „
Papirni rubelj	1 „ 19 1/2 „
Laških lir 100	45 „ 85 „

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% galliske propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

1860. leta promese

cele gld. 14 1/2, petina gld. 4 in kolek 50 kr.

Glavni dobitok 300.000 gld. av. velj.

Žrebanje že dné 1. avgusta!